

P A L A E S T I N A
vel
T E R R A S A N C T A.

PALÆSTINA, olim Chanaan dicta, Idumæam, Iudeam, Samariam, & Galilæam complectitur; tametsi Iudeæ nomine totam Palæstinam non raro appellamus. Ea ob Ortu limitem habet Libanum montem; ab Occasu, mare Phœnicum; à Septentrione, Phœnicen; à Meridie, Arabiam Petram. IDVMÆI ab emersu Sirbonis lacus in Occasum habitant; quorum Vrbes Maresa, Rhinocorura, & intus Raphæa, Gaza (quam alij Iudeæ tribuunt) Anthedon, Ascalon, Azotus. IUDÆA, ab Occasu & Meridie iuncta est Idumææ, incertis tamen limitibus; & à mari nostro, quod ei est à Septentrione ad Asphaltiten lacum, & aliquantulum ultra porrigitur, vbi Transiordanes nomen habet. Vrbes Iudeæ multæ. Sed Vrbium Orientis longè clariss. Hierosolyma, templo quod fama sui Orbem terræ impleuit, insignia. Salomon Rex septenni centum quinquaginta millium hominum opere ad culmen perduxit. Ioppe vicus, nunc Iaffo, Turris Stratonis, quam Herodes Tetrarcha in honorem Augusti instauratam, Cæsaream dixit: & intus non ita procul à Hierosolymis Bethleem, Chebron, Cypris, in Transiordane Macherus, Sodoma, Gomorra. SAMARIA sequitur Iudeam, inter mare nostrum & Lacum Tiberiadis sita: Vrbes, Sichem, aut Sichima, quæ postea Neapolis. Capernaum in littore Lacus Genesareth, Bethsaida ad Iordanem, Corazim, Magdolum. GALILÆA ab Ortu Syria Caua clauditur, latere Occiduo Phœnicia; à Septentrione, Libanus & Antilibanus eam amplectuntur; à Meridie, Samaria: Vrbes, Nain, Cana, Nazareth, Gadara. Galilæa cognomento gentium, finitima Tyriis in sorte Tribus Neptalmi; altera in Tribus Zabulon è regione Tiberiadis, ac stagni Genesareth. Iordanis fluuius in Antilibano monte duobus fontibus, quorum alteri Ior, alteri Dan nomen est exortus, medium Iudeam perlabitur; qui vt nominibus, ita aquis iunctis duos Lacus facit; primum, Genesaram; alterum, Tiberiadem: & in Asphaltiten Lacum, qui bitumen gignit, & in quo nihil mergitur, atque ob immobilitatem aquarum, Mare mortuum dicitur, sese infundit; in eoque aquas suas laudatas pestilentibus mistas amittit: Longo à Hierosolymis recessu campi sunt igne diuino exusti: altis enim cineribus terra oppleta est: poma in eo loco nata, quamuis foris viridia, & esui apta videantur, intus tamen fuliginem quandam nigrum habent, vt mandi non queant. Esseni interiora Iudeæ tenent, à reliquorum hominum ritu recedentes, abstinent ab vxoribus, vino, carnis; quotidianum ieunium in naturam vertunt; pecuniam nesciunt; vitam patientius quam DEI cultum, aut reliqua pietatis officia deserunt: gens æterna, quamuis in ea nemo nascitur, indies tamen conuenarum turba renascitur. Hæc ex Georgij Rithaymeri descriptione sumpsimus. Hanc laudatissimam Regionem (præter sacra Biblia) descriperunt Iosephus lib. 3. de bello Iudaico, cap. 2. F. Brochardus Monachus fusissimè; Vadianus in sua trium Orbis partium epitome doctissimè; Jacobus Zieglerus; & Wolfgangus Wissenburgius; Postellus in libello de vniuersitate. & alij qui eam lustrarunt, vti Petrus Bellonius, in obseruationibus; Andreas Theuetus in sua Cosmographia Orientali; Judocus à Gistele. Huius Regionis aut potius totius Orbis Vrbem primariam Hierosolymam exactissimè descriperunt Iosephus, lib. de bello Iudaico. 6. cap. 6. & nuper septem libris Adamus Reisnerus. His, quis potest adiungere Georgij Agricolæ Hammonij Itinerarium Beatæ Mariæ.

